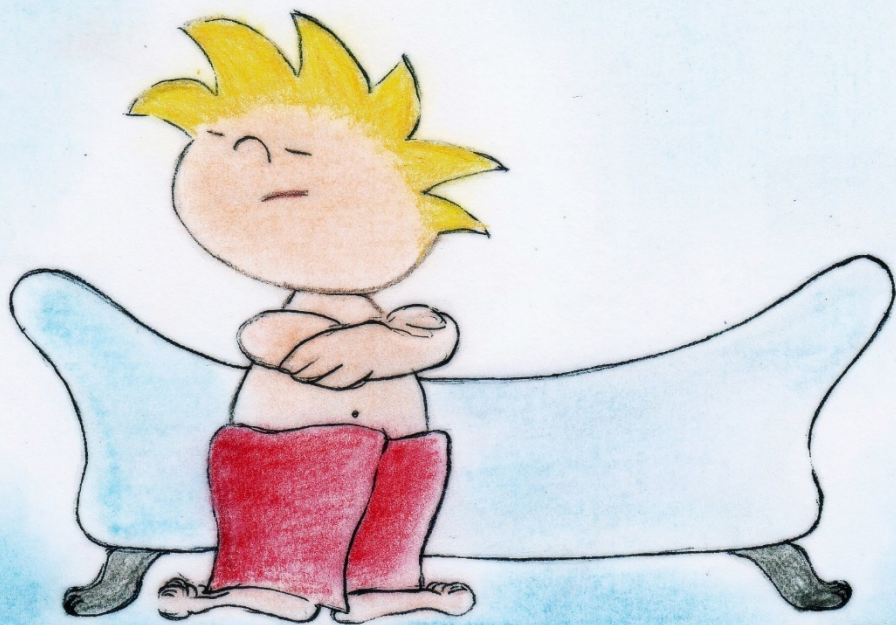

LEO LEEUWTJE

Arinka Linders

Illustraties door Michiel Linders

Voor Robin en Kes

Hoofdstuk 1 Leo

‘Mama, ik verveel me zo’, mekkerde Leo tegen zijn moeders rug.

Hij wist wel dat hij dat beter niet kon doen, maar hij hield het niet meer vol.

Zijn moeder zuchtte diep en draaide zich toen naar hem om.

Haar gezicht stond geïrriteerd, ook al probeerde ze dat te verbergen.

‘Wat is er nou Leo? Je weet toch dat ik dit moet afmaken.

Als ik te laat ben met deze opdracht, dan krijg ik grote problemen op mijn werk.

Dan wordt het er niet makkelijker op voor ons.’

Haar gezicht verzachtte iets toen ze vroeg ‘Kun je niet met Bram gaan spelen?’

‘Nee’, zei Leo nijdig, ‘Bram is wèl op vakantie.’

Zijn moeder zuchtte nu nog dieper.

‘Ja, Leo, ik zou ook wel op vakantie willen en ik snap dat jij dat ook graag wilt, maar daar hebben we echt geen geld voor.

Trouwens, als je mij mijn werk niet laat doen hebben we straks niet eens meer geld voor eten. Begrijp je dat?’

‘Ja, maar...’

‘Nee, Leo, geen maar’, ze keek hem even aan, ‘het is gewoon niet anders lieverd.

Als papa nog hier was, ja dan stonden de zaken er heel anders voor.

Dat is helaas niet zo jongen en daar moeten we het mee doen.

Ik snap best hoe vervelend dat is, maar het is niet anders.

Kun je echt niks verzinnen om te doen? Maak iets moois met je Lego?’

‘Heb ik al gedaan.’

‘Ga wat lezen dan.’

‘Nee, ik heb geen zin om te lezen, ik wil gewoon iets met jou doen mama.’

Ze kon haar irritatie nu niet meer verbergen.

‘Nee, Leo, ik heb je al gezegd dat dat niet gaat, dus hou nu op met dat gezeur wil je?’

‘Mag ik dan op zold...’

‘NEE’, zijn moeder klonk nu echt boos.

‘Leo, hou er over op.’

Je mag pas op zolder als je 18 bent, dat heb ik je al 100 keer gezegd!’

Leo voelde zich nu heel verdrietig.

Waarom moest zijn moeder altijd zo moeilijk doen over de zolder.

Hij begreep er niks van.

Nou ja, hij wist dat er op zolder van alles over zijn vader te vinden was.

Zijn moeder wilde dus absoluut niet dat hij wist wat.

Natuurlijk maakte dat hem alleen maar nieuwsgieriger.

Verschillende keren had hij al geprobeerd om toch op de zolder te komen.

Zijn moeder had uiteindelijk een groot slot op de deur laten maken.

De sleutel had ze daarna goed verstopt.

Leo was vaak boos over zoveel geheimzinnigheid.

Daarbij, het was wel zijn vader!

Waarom wilde zijn moeder niet dat hij daar iets van wist?

‘Waarom mag ik niet...’

‘Leo! Hou op!’

Ga naar je kamer en blijf daar voorlopig maar even ook, ik wil je even niet meer zien.’

Boos stampte Leo de trap op.

‘Ik haat je!’, riep hij nog naar zijn moeder, ook al meende hij daar helemaal niks van.

Hij smeede de deur van zijn kamer open.

Zodra hij in zijn kamer stond gooide hij die meteen weer achter zich dicht.

Hij wist dat zijn moeder een enorme hekel had aan herrie, dus was hij vastbesloten om vooral niet zachtjes te doen.

Hij dook recht op zijn bed af en snikkend duwde hij zijn gezicht in zijn kussen.

Het was niet eerlijk, hij wilde NU naar zolder.

Hij wilde nu weten wie zijn vader was, niet pas over 9 jaar.

Over zijn vader wist hij maar heel weinig.

Als hij er ook maar iets over vroeg werd zijn moeder altijd meteen verdrietig.

Dat liet hij dus steeds vaker uit zijn hoofd.

Toch bleef hij even nieuwsgierig.

Nee, hij werd zelfs nog veel nieuwsgieriger.

Het is gewoon gemeen, dacht hij.

Ik heb al geen vader en ik weet ook nog eens niks van hem.

Het enige wat zijn moeder hem ooit had verteld was ook al omhuld door geheimzinnigheid.

Van de een op de andere dag was zijn vader verdwenen en niemand wist waarheen.

Zijn moeder zei alleen maar dat Leo veel te jong was om zulke dingen te begrijpen.

Lekker geheimzinnig dus en daar moest hij het mee doen.

Op een dag zat hij met oma in de tuin en zij had hem nog wat meer verteld.

Dat zijn vader een bijzonder jongetje was geweest en dat hij lief en sterk en slim was.

Ze benadrukte vooral dat hij heel veel van Leo had gehouden.

Leo had toen gevraagd ‘Waarom is papa dan weggegaan?’

Zijn oma had het hem willen vertellen.

Op dat moment was zijn moeder het huis uit komen stormen.

‘Zwijg!’, had ze boos tegen oma gezegd.

‘Je weet dat ik het hem zelf wil vertellen als hij groot genoeg is.’

Oma was het er niet mee eens geweest, dat had Leo wel gemerkt.

Toch had ze gezwegen en er sindsdien ook nooit meer over gesproken.

Zelfs toen Leo haar gesmeekt had zei ze niks.

‘Dat is niet mijn taak Leo’, had oma zachtjes gezegd, ‘dat kan alleen je moeder beslissen.

Het spijt me, ik zou je graag alles vertellen.’

Leo voelde dat hij er nu weer boos over werd.

Zijn stomme moeder met haar stomme geheimen.

Hij was het zat.

Hij moest een plan bedenken om op de zolder te komen.

De zolder waar de kist met alle spullen van zijn vader stond.

Hoofdstuk 2 Lot

De volgende dag slenterde Leo lusteloos over straat. De vakantie was nog maar pas begonnen en hij werd wanhopig bij de gedachte dat hij al die weken alleen zou moeten doorbrengen.

Met zijn moeder dan wel, maar die dacht alleen maar aan werk.

Ja, en de hoognodige dingen.

‘Leo heb je je wel gewassen? Heb je wel gegeten? Heb je wel schone kleren aan getrokken?’

Nou, aan wassen had hij een hekel en eten deed hij altijd, dus dat waren van die nutteloze vragen. Schone kleren vond hij al helemaal onzin, die werden toch alleen maar weer vies.

Hij liep in de richting van het pleintje waar hij altijd speelde met Bram, zijn beste vriend.

Maar die zat nu ergens in Frankrijk en hij kwam pas over 4 weken weer terug.

Leo voelde zich eenzaam.